

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 4.

JULEN 1992

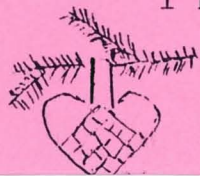
24. ÅRG.

50 ÅR SIDEN JULEMIDDAGEN KOM PÅ EN FJØL

På julaften i år, er det 50 år siden en tysk lastebåt på ca. 3000 tonn, lastet med kjøttthermetikk, smør og høy til hester, ble truffet av en torpedo fra en alliert ubåt, som sprengte et 8-10 meter langt hull i lasterommet. Denne torpederingen skjedde et lite stykke ute i havet øst for Ryvingen julaften morgen. Men båten ble ikke mere skadet enn at den holdt seg flytende, og ved egen hjelp og sterk slagside klarer den å ta seg inn utforbi Ryvingen og inn Mannefjorden, og ble satt på grunn på sanden utenfor Aspholmen i Bankefjorden. Hele tiden under denne reisen strømmet kasser med hermetikk, (som fikk navnet "torpedolapskaus") smørbutter og høy ut av det store hullet i båten, som delvis lå under vann. Noen av fiskerne fra øya var ute og trakk garn og liner julaften morgen. De hørte drønnet da torpedoen traff båten og merket skjelvet i båtene sine og flere så også båten komme synkeferdig, for sakte fart utenfor land.

Blant dem som var ute den morgenen og trakk bakker var Alf Pedersen Valvik og Rolf Walvik. Alf forteller at de lå ved Sandvika, Norden på Ryvingen da det smalt, og de merket godt skjelvingen i båten sin. De dro bakkene og kjørte til byen med torsken. Han husker spesielt at fangsten var veldig god.

På veien hjem så de at bak lastebåten, som da var kommet inn på Bankefjorden, kom det roende en livbåt full av tyske sjøfolk. Den hadde ingen motor, så Alf og Rolf slepte den opp til byen. På hjemveien igjen tok de turen om lastebåten, som da var satt på grunn slik at den ikke skulle synke. Alf forteller at de fint kunne ha kjørt med båten sin rett inn i hullet i lasterommet på den. — De satte kursen ut over Mannefjorden på vei hjemover, og der lå hermetikkasser, smørbutter og høyballer og drev i sjøen, og det var ikke lenge før de hadde båten full, og satte da kursen mot "Kjerka" - den store ura i Bogstøvågen, hvor de gjemte dem.

Men tyskerne oppdaget gjemmestedet og tok hele lageret fra dem. Men de hadde vært lure nok til å ha andre gjemmesteder, som tyskerne ikke fant, så det var ingen fare om noe forsvant. Lensmannen hadde gitt ordre om at alt som ble funnet skulle innrapporteres og leveres til tyskerne, ellers ble det straff og fengsel.

Nyheten om at "torpedolapskaus" og smør i store mengder lå og drev utenfor her, spredte seg som ild i tørt gress. Alle som hadde båter var ute og lettet etter kasser og butter, og det ble gjemt på de utroligste steder, i steinrøyser langt ute i skauene, i utlær, noen gravde dem ned osv. og det meste måtte gjøres i mørke om kvelden eller natta, for tyskerne og nasistene snuste overalt.

Jeg var 10 år den gangen, og John, min bror, var 8 år, og sammen med Herman og Sigurd Syv-ertsen, som var på besøk hos sine besteforeldre på Dyrstad, og på samme alder som oss, løp vi langs strendene og lette etter bokser og smør. Da vi kom til Ramshåla lå der sannelig en kasse i strandsteinene, og dette var spennende, kan dere tro. Kassen var så tung at vi ikke kunne orke den, men vi fikk brukket løs et bord, og på den måten plukket ut alle boksene, 50 stykker i alt, på størrelse som en stor fiskebolleboks, fulle av kjøtt. Vi visste at vi måtte gjemme dem for tyskerne, så vi fant den største einerbussen som var oppe i heia ca. 300 meter fra Ramshåla og bar dem opp i den og dekket til med løv og grass og dekket alle spor. Kan tro vi var stolte når arbeidet var utført. Vi anså det som en sikker gjemmeglass, og det holdt også stikk, ingen fant boksene våre uten oss selv. Da vi kom hjem var far kommet fra sjøen, og han var i et gammelt hønsehus som var fullt av ved. Han hadde da revet ned en del av vedstabelen og lagt

2 kasser med bokser inne i vedlaget, og så stabledet han ny ved rundt kassene, så ingen kunne se at det var gjemt noe i vedlaget. Dette var altså julaften, og neste dag, 1. juledag, var det tykk tåke, og noen var også da ute og letet, for da kunne ikke tyskerne se dem. Far var i alle fall hjemme, for om formiddagen banket det plutselig på døra, og inn kom 3 tyske soldater i fullt krigsutstyr, hjelm og gevær. Vi var alle hjemme, min far og mor, jeg, John og min søster Magnhild på 5 år, og vi barna ble veldig redde og begynte å sutre og gråte. De spurte på gebrokkent norsk far om han hadde funnet noen "kiste" (tysk ord for kasse), men far sa at han ikke torde gå ut i denne tykke tåka, og han pekte inn i stua på juletreet og viste med hånden at vi hadde gått rundt treet i hele jula. På komfyren stod gryta med julemiddagen som var "torpedolapskaus". En av tyskerne tok da og løftet og spurte hva det var i gryta. Far svarte da gakk, gakk, og slo ut med armene som vinger, som viste at det var høns i gryta. Tror tyskerne syntes synd på den redde familien og tok far med seg ut i skjulet og låven. På låven tok de en høygaffel og stakk den i høyløa på leting etter kasser under høyet, men fant ingen ting. Da tok de far med ned til sjøbua, der viste far dem hummerkistene. Da vinket de bare med armene og trodde visst far var en tulling, og så gikk de videre. Men skal si vi var redde, kommer aldri til å glemme det.

Også mellom jul og nyttår var noen ute og tok opp bokser fra bunnen, med lange hover og magner. Det var etter kasser som var slått i stykker av sjøen og boksene hadde ramlet ut, og på Bankefjorden trålet de "torpedolapskaus" i stedet for reker. Noe fikk tyskerne tak i, ja noen som hadde gjemt det i mørket, fant

til side 3

SKJERNØYPOSTEN

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 043-68611

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 0802 5425368

Kontakt i USA:

Mrs. Agathe Thompson
RD 1, Box 423, Stone Ridge
N.Y. 12484

Abonnementspris pr. år kr. 40.-
USA \$ 8.-

Litt fiskeprat

Det er klart for en ny rapport fra fiskefeltet. Vi begynner med makrellen, som det har vært store mengder av i høst.

Den beit villig på dorg, både i august, september og langt ut i oktober. Men visket ble hemmet av strenge dagskvoter hele tiden, og det rare var at makrellen ikke viste seg i stim, så det må være første året siden snurpenota kom i bruk her på øya, i slutten av 40-årene, at det ikke ble tatt en eneste notfangst.

Hummerfisket tok som vanlig til 1. oktober, med bra vær hele første måned. Beste fangst første trekket, 1/4 hummer pr. teine, og ca. 2 hummer pr. teine etter 3 - 4 ukers fiske. Men en skal være klar over at minstemålet ble øket med 2 ca. til 24 ca. og det utgjorde nok 1/3 mindre i antall.

Så legger en dem til, blir nok antallet opp i mot fjordårets resultat. Her var også noen veldig små hummer i fangstene, 16 - 18 cm. så det ser ut til at det er en liten rekruttering. Det nye er ellers at hummeren i år ble fisket på så store dyp, helt nede på 20 - 30 favner, utenfor de ytterste boer og holmer.

Ellers ser det ut til at lyra er begynt å komme tilbake. I hele høst har garnbåtene, noen med over 100 garn, fått gode fangster av lyr, pluss en del kolmule, torsk og sei. Men for noen av fiskerne ble dagen veldig lang, da de deltok i 3 fiskerier på en gang, dorging etter makrell, hummerfisket og garnfiske etter lyr.

Når dette skrives pisker regnet på rutene og kulingen uler, og tida nyttes til å gjøre trollgar-na klare, for om vel 3 ukers tid ringes jula inn, og til da må juletorsken være på plass i sanketeina.

fra s. 2. - 50 ÅR SIDEN

det ikke igjen selv og noen har funnet igjen rester av boksene for bare noen få år siden, enten i jorda eller under kubåsen i en nedramla utløe, som en fant gjen-glemte bokser i for noen år siden. Og for å hente boksene fra gjemmededene ble alle slags knep tatt i bruk. På bunnen av barnevogner, med ungen på toppen over øya, inne i høybyran fra utløan og sommer-fjøsane, og i melposer til kuer og sauer, var en vanlig måte å frakte boksene hjem fra skjulestedene.

Dette kjøttet var av beste kvalitet og var rene herremåltidet i et nesten matløst og hårtatt fedreland i julen 1942.

Georg Walvick

UNGDOMSFORENINGEN

Vi vil først minne om juletreffestene i år. Tradisjonelt blir Ungdomsforeningens fest mandag 28. des. kl. 1900 (7), alle er hjertelig velkomne. Søndagsskolens julefest blir tirsdag 29. nov kl. 17.00.

Vi håper på godt frammøte.

Vi tar også med at julemessa i Mandals Bedehus var fredag 20. nov. og lørdag og søndag 21. og 22. Det er mange Skjernøyfolk med på denne messen og mange er også med i arbeidsgruppen.

Julaften er det gudstjeneste kl. 16.00 og menigheten synger julen inn søndag 13. des. kl. 16.00. Ungdomsforeningen har grautfest fredag 18. des. kl. 19.30. Da blir Per Løvås med.

Ungdomsforeningen skal ha sitt årsmøte onsdag 9. des. kl. 19.00 og da håper vi på godt frammøte.

FØRSTE TREKK I HUMMERFISKET 1992.

Oktober er for fiskerne en travel tid,
hummerteinan må sees over med nøyaktighet og flid.
Agn må der fiskes og gjøres istand,
førenn hummerfiskeren setter dem ut i vann.

Til agn brukes bergylt, lyr og makrell,
dette synes hummeren er godt og vel.
Men krabban synes også dette er godt
og mange, mange av dem har vi fått.

Det gjelder å huske hummerplassen fra i fjor.
Kanskje vi får en som er tung og stor.
Noen gjemmer seg inne i ei ur.
Den må lokkes ut av agnet - du må være lur.

Vi begynner å trekke ved Insteskjæret,
der pleier alltid noen hummer å være.
24 cm. det må de nå måle.
Det var øvrigheta som begynte med dette gnålet.

Været er fint og sjøen er rolig,
det er nesten så dette er helt utrolig,
Et svanepar flyr her, de er svære og tunge,
i sommer hadde de visst her sine unge'.

En kopp kaffe og brød med leverpostei,
det tar vi i ly under den bratte hei.
Snart kommer nok kjøligere drag i luften,
da må vi finne frem lusekoften.

Vi snakker med fiskere i andre båter
noen sier; "Hvor er hummeren i år, det er jo en gåte."
Men vi tøffer hjem og er fornøyd og blid,
for av store hummer hadde vi da fått 10.

Torborg Anensen.

Øya vår.

Tone: Nyss munde det regne så såre.....

Dengang stjernene fikk sine baner
og da allmakten skapte vår jord,
dengang var også med i Hans planer
vesle øya her sør hvor vi bor.
Selv om værbitte du er
har vi alle deg kjær
med din livvakt av holmer og skjær.

Du ble døpt i de stormfulle netter
gjennom sjørokk og skummende sprøyt!
Vest i revnene skavlene skvetter
der er fjellgrunn som står for en støyt.
Der er sugende su
over bløtende flu
Der er favntak hvor ingen kan snu.

Men når vårsola haugene slikker
varmer groen og bruner i fjøs,
tiriltunga og kusymra nikker
stolte andemor svinger om nes.
Mellom steiner og skjell
tripper vibe og tjeld
Kåte småfisker vaker mot kveld.

Her har fedre historie skrevet
gjennom århundrers vekslende slit.
Mellom henger med matjorda strevet
trosset havhesten skummende hvit.
Men i sol og i vind
og med salmer i sinn
bar de høytid i Gudshuset inn.

Over skjærgårdens brytende brenning
binker fyrlys i nattsvarte kveld.
Mangt et skip fikk i storstormen kjenning
og ble berget fra fallgard og fjell
Men i luneste havn
i de kjærestes favn
glemmes fort tunge slit og alt savn.

Men mer verdt enn det fineste gulle'
og mer yndig enn roser i knopp
er enhver liten kar, liten tulle
som imellom oss her vokser opp.
Herre hjertene stem
hos den slekt som går frem
i de vakre og velstelte hjem.

Takk for øya vi fikk til å bygge.
Takk for regnbygger, solskinn og vind.
Takk for fangsten som førtes til brygge:
Takk for avling som ble berget inn.
Takk for hjelp som var klar
i de kritiske da'r
Gud velsigne våre hjem, mor og far.

ELGJAKT

Den 17. oktober 1992 var det klart for den nyere histories aller første elgjakt på Skjernøy. Hva våre forgjengere drev med av jakt og fangst, kan vi bare gjette oss til.

På ettervinteren i år startet planleggingen og arbeidet med å søke om opprettelse av jaktlag. Mange formelle ting skal bringes i orden, areal skal godkjennes, grunneiere skal tilskrives og man skal ha god kontakt med grunneiere og offentlige myndigheter.

På forsommeren ble arealet godkjent av viltnemnda. Arealet består av ca. 2200 mål, eid av 16 grunneiere på Dyrstad, Skjernøysund og Berge.

Dyrstad; Torleif Haugen, Kristian Ånensen, Edith Dyrstad, Georg Walvick.

Skjernøysund; Per Herstad, Evert og Knut Knutsen, Jens Haugland, Arne Kristian Pedersen, Per Frode, Espen og Nils Arnt Nilsen.

Berge; Edgar Berge, Helen Syvertsen v/Edgar Berge, Willy Berge, Reimert Berge, Edith Gundersen, Bendik Berge og Kirsti Ramsdal.

I juni var det klart for første offisielle møte, hvor styret ble valgt. Dette består av Georg Walvick, Tønnes Berge og Evert Knutsen. Sistnevnte er formann.

Varamenn er Espen Nilsen, Sigurd Dyrstad og Willy Berge. Det ble sendt søknad om fellingskvote på elg, rådyr og bever. Medlemskontingenten er kr. 100 pr. eiendom, og skal dekke fellingsavgift og slakterhjelp. Fellingskvote ble senere gitt på 1 årskalv, 1 fritt dyr, 4 rådyr og 2 bever.

Etter dette har vi hatt et omfattende arbeide med å planlegge jag, plassere jaktposter og ordne praktiske ting, som rydding av skuddfelt og markering av skuddsektorer. Sikkerheten for alle deltakere har stått aller øverst i all planlegging. Og siden dette

er aller første jakt etter elg på Skjernøy, har det vært mange skogsturer med kaffekos og dugnadsarbeide.

Det ble lagt opp til 3 jag, Bergeneset, Berge mot Sundsdalen, og Dyrstad-Skjernøysund med jegere plassert i Sundsdalen. 8 jegere dannet jegerrekken, Per Tønnes Berge, Terje Berge, Alf Gunnar Abrahamsen, Evert Knutsen, Per Frode Nilsen, Espen Nilsen, Hans Berge og Oddvar Larsen.

17. oktober opprant med nydelig vær og ca. 40 mennesker møtte opp på parkeringsplassen i Skjernøysund.

1. jag Dyrstad-Skjernøysund mot Sundsdalen ble unnagjort uten hell, det samme med jag 2, Bergeneset. I jag 3 fikk vi første kontakt, 1 ku uten kalv og 1 okse passerte., sistnevnte på greit hold for 2 posten, men dessverre uten tilstrekkelig sikker bakgrunn. Ingen skyting før man er 100% sikker er stående ordre.

Etter 3. jag røynt det litt på med "kampmoralen" for enkelte, men 4. jag gikk stort sett med fullt mannskap. Mot slutten av dette jaget kom elgen på godt skuddhold, i et brattheng ned mot Sundsdalen, der dalen er på det smaleste. På post nr. 3 satt Per Tønnes Berge. Han plasserte det nødvendige skudd helt perfekt, og dermed var et nytt punkt i Skjernøys historie skrevet.

Etterhvert var hele laget på plass for transport av elgen ned til nærmeste vei. Jeg skal si det var "saft i frasparkene". Og ikke lenge etter var elgen lastet opp på Reimert Berges traktor. Resten av slaktejobben ble fullført hos Edgar Berge, som er vel utstyrt med redskap for formålet. Her ble elgen plassert for modning i 4 dager, før innleid fagmann sto for partering. Dyret veide drøyt 150 kg.

førsteklasses kvalitet.

For undertegnede som har stått sentralt i planleggingen fram mot jakten, har arbeidet vært en virkelig positiv opplevelse, fra ende til annen. Maken til samarbeidsevne, innsatsvilje, entusiasme og positiv holdning skal man lete lenge etter. Ikke et skjevt ord har falt fra noe hold. Jeg vet at jeg har rett når jeg sier at for alle som deltok, enten man er fastboende eller har tilhørighet til Skjernøy gjennom eiendom, ble dette en fantastisk dag på alle måter, i en Skjernøysk høstnatur som er så vakker at den må oppleves.

Jeg siterer Kristian Ånensen, en av de eldste og ivrigste delta-

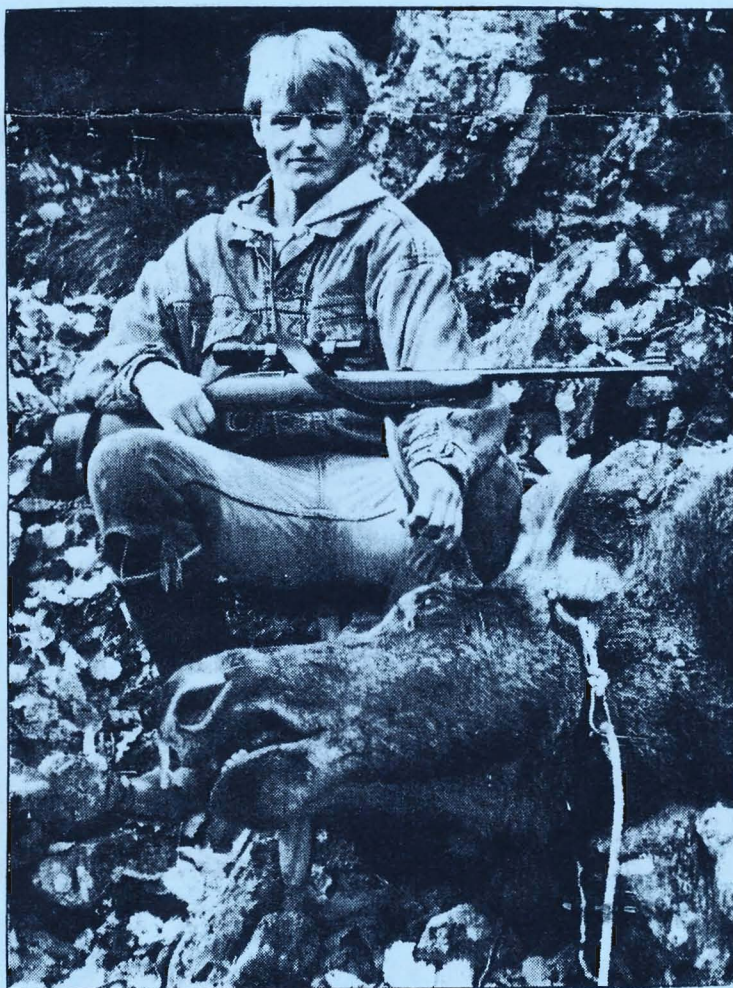
kere; "Så skulle jeg bli med på dette også."

Den 26. oktober falt kalven som var med i den tildelte kvoten. Og dermed var kvoten full.

Under jakten ble det observert utrolig mange rådyr, så jeg vil anslå at bestanden må være mellom 30 - 50 dyr. Vår lille kvote på 4 dyr er forlengst fylt. Det ble også sett mange elg, så bestanden ser ut til å være kommet for å bli.

En riktig god takk til dere alle som deltok, og velkommen til fortsettelsen.

Evert.

Vi har sakset et bilde fra "Lindesnes" av den stolte jeger, Per Tønnes Berge, med det felte dyret.

JULEHILSEN FRA SØNDAGSSKOLEN!

Vi som er ansvarlige for arbeidet i Skjernøy Søndagsskole vil gjerne sende dere alle en liten hilsen gjennom Skjernøyposten.

Før tiden har vi 22 medlemmer og er 10 medarbeidere. Vi holder til på kapellet og er delt i 2 grupper. De minste fra 4 - 9 år holder til i 1. etasje, de store fra 9 - 12 år holder til på loftet. Vi har ca. 20 samlinger i løpet av året. I tillegg har vi bollefest med brus og innsamling av offerposer, der vi samler inn penger til Vest-Agder Søndagsskolekrets. Da er hele familien velkommen. 2 ganger i året har vi barnemøte m/utlodning. Vi har og en årlig tur med avslutning av søndagsskole året.

Ellers prøver vi å møte fram på kretsens årsmøte og støtter opp om kretsens leirsted Skogtun i Øyslebø med pengegaver og dugnad.

Siste søndagsskole før jul samles vi til adventstund - der vi synger julesanger. I år blir det kakemenn og brus.

Årets høydepunkt er "julefesten".

Vi takker alle for samarbeide - og takk for at dere sender barna til oss! Gledelig jul!

Hilsen styret 1992;

Björg Sylvi Greipsland
Anne Karin Jenssen
Lillian Dyrstad
Vigdis Hågan Walvick (leder).

En gruppe av søndagsskolen som var fremme og sang til Barnas Misjonsdag søndag 15. nov. (Bildet er i farge så vi kan ikke garantere kvaliteten).

SMÅNYTT FRA ØYA

Vi har først et par kunngjøringer:
Idrettskomiteen vil melde at; Leirskolen på Knåben er bestilt til 12. 13. og 14. febr. 1993. Interesserte må melde seg innen utgangen av januar til Tove Laila Johansen, 043 68754 eller Karin Abrahamsen, 043 68669. Nærmere opplysninger vil komme senere. Det vil komme på oppslagstavlene.

Klassefest?

Har du lyst til å være med på klassefest til sommeren? Skal vi lage en fest for alle som gikk på Skjernøy skole og hadde Georg Berge til lærer. Dette gjelder alle, uansett når du gikk på skolen.

Kanskje vi kunne få det til i juni 1993. Jeg vil gjerne ha respons, så ta kontakt med meg!

Allis (Berge) Hansen
Almeveien 28, 4500 Mandal.

Tlf. 043 61902.

Det er kommet 4 nye lyspunkter på veien fra Harry Larsen og ned til parkeringsplassen utenfor kapellet. Så nå skulle det bli fint og lyst, selv på de mørkeste kvelder. Det er blitt slik nå at de vil ha nye lyspunkter mere samlet, fram for å spre dem rundt om. Det er Skjernøy Vel som koster disse og sørger for at de kommer opp, mens kommunen betaler strømabonnementet.

Vi har et innlegg fra Søndags-skolen denne gangen. Det er flere andre foreninger som har sin virksomhet her ute; vi kan bare nevne Barneforeningen, Barnestua, Hobbyklubben og Helselagets tilstelninger for eldre. Sistnevnte har samling en gang i måneden i Lillesalen, samt en stor fest hen på høstparten. De har alltid gode underholdningskrefter til disse samlingene. -----

Sørlandsruta kolliderte med en personbil på veien til Valvik, tirsdag 17. nov. Veien er fremdeles ikke blitt utbedret og er svingete og smal og somme tider går det temmelig fort for seg. Politiet måtte ut for å avgjøre skyldsspørsmålet. ----

Det var barnedåp på kapellet 3/10. Foreldre; Venke og Geir Vågsvoll. Barnets navn; Alexander. -----

Samme dag var det presentasjon av neste vårs konfirmanter. Det er 6 stykker i år og disse vil vi komme nærmere tilbake til i vårnummeret. ----

Ved barnas misjonsdag 15/11 fikk følgende 4-åringer utlevert Min Kirkebok: Marie Therese Anensen, Marius Dyrstad, Stein Erik Amundsen, Siv Dyrstad, Malene Christensen, Kathrine Wilhelmsen og Ragnhild Ullestad Vikøyr. ----

Årets kulturpris i Mandal gikk til Agnethe Kjellin, Dyrstad. Byvandringen, som hun har vært med på, og at hun har gjort Mandals historie kjent for barna, samt hennes veldige arbeide med markeringen av 150 års minnet for INGERMANLANDS forlis ble lagt til grunn for prisen. Vi synes det er vel fortjent og gratulerer hjerteligst. ----

"Enden på visa" med de elektriske mastene i Valvikbakken ble at de måtte ta dem ned igjen. Nå har de lagt kabel helt opp og alle er forhåpentlig blitt fornøyd. Både transformatoren i Valvik og på Dyrstad er koplet til, så strømforholdene skulle være mye bedre nå. Det er bare noe av den gamle linja som skal fjernes og forskjellig opprydningsarbeide som står igjen før de er helt ferdige med arbeidet. -----

Vi har en liten gladmelding når det gjelder gårdshistorien for Halse. Etter en del purring har de faktisk lovet og prøve å få den ferdig til mai neste år. Vi har blitt skuffet så mange ganger tidligere, så la oss ikke skru forventningene helt til topps - men vi håper . -----

Vi vil gjerne få gratulere - på etterskudd, Torgeir og Målfrid Berge, som feiret gullbryllup i oktober.-----

Øya vår er ikke den fredede plett den var tidligere. Også her får vi merke samfunnets "utvikling" - på godt og vondt. Nå nylig var det innbrudd hos Harry Larsen. De var en tur i Oslo og fikk seg litt av et sjokk da de kom hjem. Alt var endevendt og kastet rundt. Der var ikke noen særlig verdigjenstander borte, men en del våpen, noen gamle. Men ergerlig er det jo i alle tilfeller.----

Vi vil gratulere Sverre Gunnar Syvertsen med ny fiskerbåt. Det er en plast sjark type ca. 33 fot. Den mangler ennå innredning og utstyr, så det vil nok ta en stund før den kommer i drift. Det er vel helst garn og dorgfiske han vil satse på, under land og lenger ute på sjøen. Det er jo hyggelig at der ennå er unge folk som vil satse på fiskeryrket, og så her på øya. Vi ønsker lykke til med hans nye fartøy.-----

Vi står foran et nytt år og tiden er kommet til å minne om kontingenten for 1993. Portoet steg i år til 4.60 og vil stige igjen til våren. Så vi ser oss dessverre nødt til å øke kontingenten til kr. 40,- og i USA \$ 8.- Vi synes selv det er mye, men må nesten ha det for å få ballanse. Postgiroblankett følger i dette nr. Vi tør be om at denne vennligst blir benyttet så snart som mulig. I USA skjer innbetal-

ing til vår nye kontakt, Agathe Thompson. Adr. inne i avisen. På forhånd takk for rask oppfølging.-----

Vi avsluttet vår lille værbetraktning forrige gang med regnvær, og det må vi nok finne oss i denne gangen også. Det har vært noen veldig fuktige måneder fra regnet begynte midt i juli og like fram til nå. Vi kan regne med ca. 800 m.m. så der skulle neppe være noen fare for grunnvannsnivået. Været ser ut til å slå ut nokså ekstremt nå for tiden, i en eller annen retning. Denne gangen er det regnet som har dominert. Men vi må skyne oss å si at noen helt dårlig høst har det ikke vært. Oktober var riktig fin, med rolige vindforhold. November var nok atskillig mer ufin med en del sørlig kuling og sjø. Men noen real høststorm har vi vært spart for, opp til nå. Noen frostnetter har vi hatt, så pass at det har vært farlig glatt på veiene. De er ganske flinke til å strø, men vær obs! en vet aldri hvor veien kan være speilblank. - Det er spådd vinter i år, særlig over nyåret, men foreløpig er det lite som tyder på det. - Men mot jul bærer det raskt og adventstjerner og julelys er på plass i vinduene i de tusen hjem. Vi ønsker alle våre lesere en fredfull og velsignet julehelg, i hjerte og sinn.

Det lysner i stille grender av tindrande lys i kveld. Og tusehne barnehender mot himmelen ljosa held.

God Jul